

Midwifery Education, Regulation and Association in six South Asian countries- A descriptive study

FÖRFATTARE

Malin Upper Bogren

KURS

Examensarbete för master i Reproduktiv och perinatal hälsa, RPH080

November 2011

OMFATTNING

30 högskolepoäng

HANLEDARE

Marie Berg

EXAMINATOR

Rick Sawatzky, Joakim Öhlén

Institutionen för Vårdvetenskap och hälsa

Sahlgrenska akademien

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Titel:	Barnmorskutbildning, behörighetskrav och yrkesförbund i sex Sydasiatiska länder - En deskriptiv studie
Title:	Midwifery education, regulation and association in six South Asian countries - A descriptive study
Arbetets art:	Självständigt arbete
Kurs, kurskod:	Examensarbete för master i reproduktiv och perinatal hälsa, RPH080
Arbetets omfattning:	30 högskolepoäng
Sidantal:	38
Författare:	Malin Upper Bogren
Handledare:	Marie Berg
Examinerande lärare:	Rick Sawatzky, Joakim Öhlén

SAMMANFATTNING

Bakgrund: Flera länder i Södra Asien har en fortsatt hög mödra – och barnadödlighet. Utbildade barmorskor har erkänts som ett evidensbaserat svar på forbättrad mödra – och barna hälsa . Utbildning, behörighetskrav och yrkesförbund betraktas som grunden för en stark och effektiv barnmorskeprofession.

Syfte: Syftet var att beskriva barnmorskans situation i sex länder i Södra Asien avseende reglering, utbildning och yrkesförbund

Metod: Data samlades in via tre frågeformulär konstuerat av International Confederation of Midwives (ICM) och FN's befolkningsfond (UNFPA) *Investing in Midwives Programme*, vid en regional workshop i Bangladesh, 2010. Frågeformulären innehöll både slutna och öppna frågor, varav 55 av 134 valdes ut för syftet med denna studie. Data analyserades med beskrivande statistik och de öppna frågorna analyserades med kvalitativ innehållsanalys.

Resultat: Det fanns flera varianter på barnmorskeutbildningar i Sydasien, i form av ingångsnivå, kompetens och krav på lärare. Ingen av länderna hade en nationell lagstiftning som erkände barnmorskan som ett självständigt yrke. Fyra av länderna hade ett barnmorskeförbund. De viktigaste rekommendationerna för att förbättra barnmorskeutbildningen i länderna var: utveckling av lagstiftning, förstärkt formell barnmorskeutbildning, stärkt professionellt värde och en bättre utbildningsmiljö.

Konklusion: Sydasiatiska länder i denna studie arbetar hårt och har gjort vissa framsteg att uppnå internationella standards. Att vara barnmorska är dock ännu inte erkänt som ett självständigt yrke. Endast Afghanistan och Bangladesh hade en läroplan baserad på ICM's grundläggande kompetensbeskrivning. Med ytterligare stöd och support kommer södra Asien att kunna skapa barmorskor som överensstämmer med ICM's internationella utbildningsstandards och behörighetskrav för barmorskor, för att tillhandahålla högkvalitativ, evidensbaserad vård för kvinnor, nyfödda och dess familjer.

ABSTRACT

Background: Countries in South Asia continue to have high maternal and newborn mortality rates. Midwifery has been broadly acknowledged as an evidence-based response to improving maternal and newborn health outcomes. Education, regulation and the establishment of an association are regarded as the foundation of strong and effective midwifery profession.

Objective: The objective was to describe the situation of midwifery education, regulation and professional associations in six countries in South Asia.

Methods: Data were collected via three questionnaires, constructed by the International Confederation of Midwives (ICM) and United Nations Population Fund (UNFPA) *Investing in Midwives Programme*, used at a Regional workshop in Bangladesh, 2010. The questionnaires included both closed and open-ended questions, and 55 out of 134 were selected for the purpose of this study. The data were analyzed with descriptive statistics and the open ended answers with a qualitative content analysis.

Results: There was a variation in midwifery education across South Asia, in terms of entry level, competencies and requirements for teachers. None of the countries had national legislation that recognized midwifery as an autonomous profession. Four of the countries had a midwifery association. Main recommendations for improving formal midwifery education across the countries were: development of legislation, strengthened formal midwifery education, strengthened professional value, and an improved learning environment.

Conclusion: South Asian countries in this study are working hard and have made some progress towards international standards. However, midwifery is not yet recognized as an autonomous profession. Only Afghanistan and Bangladesh had a curriculum based on ICM's basic competencies. With further assistance, the area of South Asia will be able to create a midwifery workforce that complies with ICM's global standards for midwifery education and regulation in order to provide high quality, evidence-based health service for women, newborn and childbearing families.